

Ja til aktivt eierskap

Næringsminister Trond Giske har fått mye kjeft fra opposisjonen for måten han har utøvd eierskapet i statlige virksomheter. Nå varsler Giske enda mer maktbruk for å befolke styrene med flere kvinnelige ledere og folk bosatt utenfor Oslo. Det er viktige, og riktige, signaler fra næringsministeren.

Staten er involvert i styrevalg i 52 selskaper. Nå vil Giske bruke eiermakten til å få flere folk som er bosatt utenfor Oslo-gryta inn i styrene. Over halvparten av dagens styremedlemmer er fra det sentrale Østlandet. Giske vil at den geografiske sammensetningen skal bli mer mangfoldig. For, som han sier til Aftenposten: Det finnes mer uoppdaget talent, kompetanse og innsikt rundt om i landet.

Ikke overraskende er opposisjonen i harnisk over Giskes styringsvilje. Høyres næringspolitiske talsmann Svein Flåtten mener Giske oppfører seg som en eneeier, mens Frps næringspolitiske talsmann Harald T. Nesvik karakteriserer Giskes utspill som «planøkonomi», der troen på det offentlige eierstyring overstiger all sunn fornuft.

De to borgerlige herrene påpeker at det ikke må være kjønn eller bosted som avgjør hvem som blir rekruttert til styrene, men kompetanse.

Det er vanskelig å være uenig i at styremedlemmer i viktige statselskaper må være kompetente. Men i motsetning til Flåtten og Nesvik, er vi overbevist om at både vett og kompetanse er rimelig godt fordelt ut over i landet.

Oppsummert

Kritikk

1 Næringsminister Trond Giske har fått kritikk for utøvelsen av statlig eierskap.

Mer styring

2 Nå varsler Giske mer politisk styring, for å sette sammen mer geografisk mangfoldige styre.

Riktig

3 De store statselskapene forvalter viktige samfunnsinteresser. Da må en også kunne legge politiske føringer på selskapene.

Det er en fordel for et styre å ha medlemmer fra forskjellige miljøer, med ulik kompetanse og med ulike perspektiver. Et styre bestående av bekjente fra samme sosioøkonomiske klasse på Oslo Vest, om det er aldri så høykompetent, vil neppe være i stand til å gjøre en bedre jobb enn et styre det medlemmene i større grad utfyller hverandre.

Flere av de store statselskapene forvalter viktige samfunnsinteresser. Det er også derfor vi har valgt å eie dem i fellesskap. Da må vi også være villige til å legge politiske vurderinger til grunn når styrene skal settes sammen.

En skal også huske at noen av de viktigste statselskapene er grunnlagt på naturressurser som ligger nettopp i distriktene.

SAGT

av andre

Aksel & Tone: Ikke-nyhet på klassereise. FOTO: NTB SCANPIX

Uinteressant?

*** «Mange er opptatt av bruddet mellom Aksel Hennie og Tone Damli Aaberge. Men vel så mange er opptatt av å fortelle hvor lite opptatt de er av bruddet mellom Aksel Hennie og Tone Damli. (...) På dag to etter bruddet hadde jeg-bryr-meg-ikke-om-bruddet-reaksjonene tatt skrittet opp fra de sosiale til de nasjonale medier. «Det er mye viktig som skjer i verden denne uken. Valget i Italia, for eksempel. Det kan potensielt ryste hele den europeiske økonomien. Folk dør som fluer i Syria. Det fortjener oppmerksomhet.», skrev Aftenpostens Joacim Lund i innledningen på en kommentar. Ikke så vanskelig å være enig det. Men i stedet for å gi disse viktige tingene oppmerksomhet, brukte også Lund taletiden sin til å skrive om bruddet mellom Aksel Hennie og Tone Damli. (...) På dag tre – altså i går – ble saken løftet inn i salongene da «Kulturnytt», det kulturelle flaggskipet i NRKs kulturkanal P2, innledet til debatt om saken med VGs sjefredaktør Torry Pedersen i studio. Så slik fikk den delen av kultureliten som setter sin ære i å ikke holde seg oppdatert på kjendisnyheter, sin del av kaka. Slett ikke noen dårlig tre dagers klassereise for en totalt uinteressant nyhet.»**
VG-kommentator Anders Gæver, på dag fire etter det dramatiske bruddet i Kjendis-Norge.

Nasjonen retter

*** I omtale av helsekostfirmaet Alma Norge AS i onsdagens skrev vi at 2013-budsjettet deres var på 100 millioner. Det riktige skal være 200 millioner.**

Nasjonen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf: 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

Løten Nærstasjon

DAGENS GJEST

Nei, nei, nei, svarer NSB. I dag, fredag 1. mars, er det slutt for billettsalget ved Løten Nærstasjon. Selvfølgelig er folk i harnisk. Etter 150 år er Løten stasjon i praksis utradert.

Det var St. Hansaften 1862 at den høytidelige åpningen av jernbanen mellom Hamar og Grundset fant sted. Bak initiativet sto Hamar Handelstands Forening som ikke bare så fordelene ved at den unge kjøpstaden ble knyttet nærmere Østerdalen og jordbruksbygdene øst for byen, men også argumenterte for hvor viktig en slik forbindelse ville være for trelastindustriens tilgang på de enorme skogressursene i Glomdalføret. Ikke uten grunn døpte skogeieren Tollef Kilde på Rena Østerdalen for «Norges Canada».

St. Hansaften var dette året en vakker og solrik sommerdag. Fra Christiania kom regjeringsmedlemmer og andre innbudte med morgentog. Siden Hovedbanen den gang bare strakte seg til Eidsvoll, måtte de ta seg videre nordover Mjøsa med dampskipet Jernbarden, landets første i sitt slag. Vel fremme på Hamar ven-

tet toget som skulle bringe dem østover til gården Grundset og Elverum leir.

I motsetning til Hovedbanen mellom Christiania og Eidsvoll var den nye jernbanestrekningen smalsporet og bygget etter forbilde av den svenske Frykenbanen. Kostnadene ved anlegget ble beregnet til 1,3 millioner kroner og i samarbeid med det offentlige, stilte områdets forretningsmenn seg bak aksjeinnbydelsen. Interessen var formidabel og allerede etter en måned var det tegnet aksjer for 40 prosent av beløpet.

«Løten Nærstasjon må reddes», skrev Hamar Arbeiderblad på lederplass nylig. Statsbanenes moderniseringsiver har ikke bare satt sinnene i kok blant passasjerene, men for lengst også satt spor etter seg i media, også her i Nationen, og fått politikere lokalt og nasjonalt på banen. For dette handler ikke om nostalgi og historie, om tider som var og motvilje mot tider som skal komme. Billettsalget i Løten handler om hva slags samfunn vi skal ha og hvilke verdier som skal styre utviklingen. Dette billettsalget kunne ha ligget hvor som helst og kunne like gjerne ha vært et postkontor, en bankfilial, et samvirkelag eller en grendeskole. Billettsalget i Lø-

Sjur Harby

Sjur Harby er arkeolog og skribent

VERDIER

«Billettsalget i Løten handler om hva slags samfunn vi skal ha og hvilke verdier som skal styre utviklingen.»

ten handler om Norge og hvem vi vil være.

I motsetning til mange av landets småsteder har vi lyktes i å holde liv i stasjonen vår. Ikke slik som før da ankomst og avgang i seg selv trakk skuelystne til plattformen, men som et sted der vi kjøper våre billetter, handler lokalprodusert mat, drikker vår kaffe, slår av en prat og leser avisen. Stasjonen er stedet alle vet hvor er og som trekker folk utenbygds fra. For lengst har Løten Nærstasjon beveget seg fra å være to billetter til Oslo med overgang på Hamar til å bli eksempelet på at det nytter å tenke lokalt.

Men først og fremst handler dette om mennesker og erkjennelsen av at det i vår digitale hverdag finnes store befolkningsgrupper som ikke er fortrolig med internett, som sliter med å venne seg til mobiltelefonen og som derfor ekskluderes av NSBs strømlinjeformede billettsystemer. Det er folk som har vært trofaste kunder på jernbanen i alle år, men som nå får avskjed på grått papir. Lokalsamfunnet Løten, togpassasjerene, stasjonsbygningene og ringvirkningene av Ingvild Thorson Plesners engasjement for stasjonen tilhører et samfunnsansvar NSB ikke lenger vedkjenner seg.